

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarchie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru streinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrația tipografiei archiepiscopale Sibiu, strada Măcelarilor 47.

Corespondențele sunt a se adresa la
Redacția „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refuză. — Articulii nepublicați nu se înapoiază.

INSETIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rândul cu litere garmon — și timbru de 30 cr.
pentru fiecare publicare.

Nr. 7061 B. 1887.

CONCURS.*)

Pentru conferirea unui stipendiu anual de 500 fl. din ajutoriul de stat al archiepiscopiei noastre transilvane, destinat pentru cunoașterea mai înaltă a unui cleric din această archiepiscopie la vreo universitate, se publică prin aceasta concurs cu termin de 30 de zile dela prima lui publicare în „Telegraful Român.”

La acest stipendiu pot concurge numai clerici absolvenți din archiepiscopie, care sunt totdeauna absolvenți de gimnaziu cu esanen de maturitate, și vor ieșe a și completa studiile la vre-o facultate teologică sau filosofică.

Concurenții au să substerne la consistoriul archiepiscopal până la terminul arătat suplicele lor instruite cu documentele necesare, așa că: cu testiționul de maturitate și cu absolutoriu clerical dela institutul seminarial archiepiscopal de aici, apoi cu atestat medical despre aceea, că sunt deplin sănătoși și cu o declarație separată, că după absolvire vor intra în serviciul bisericesc, ce li se va conferi; în fine au să anumească în suplică universitatea și facultatea, la care vor ieșe a și face studiile, indicând pentru facultatea filosofică și specialitatea studiilor principale, ce și au ales, p. e. pedagogia, istoria, filologia și a. a.

Sibiu, 12 Ianuarie, 1888.

Consistoriul archiepiscopal ca senat strins bisericesc.

Miron Romanul m. p.,
archiepiscop și metropolit. **Nicanor Fratesiu** m. p.,
secretar cons.

Sibiu, în 18 Ianuarie, 1888.

Cercul de deputat dietal din Caransebeș este așa dară vacanță după toate formele legii positive din statul nostru, scrierea unei nouă alegeri de deputat la dietă este făcută, și în câteva zile români din acest cerc se vor pronunța, căci în un chip oarecare ei vor trebui să se pronunțe.

Este cunoscută până acumă ținuta alegătorilor din acest cerc, cunoscută ținuta reprezentantelor lor, a domnului general Traian Doda, și cunoscută și ținuta parlamentului nostru față cu reprezentantul cercului electoral al Caransebeșului.

Vacanță este deci cercul, și fostul reprezentant și lui în puterea legii positive și-a pierdut dreptul

*) Reprodus din Nr. 5 de Sâmbătă din 16/28 Ianuarie a. c.

electoral pasiv pentru trei ani de zile, cu alte cuvințe, în trei ani de zile domnul general Traian Doda nu mai poate fi ales de deputat dietal în cercul Caransebeș.

Preste câteva zile se va exprima deci acest cerc asupra ținutei sale pe viitor, și noi cu incredere primim la alegătorii din acest cerc, unicul cerc românesc, unde până acumă încă n'a străbătut corupția proverbială la noi în periodul alegerilor dietali, unicul cerc, și care până acumă ne am putut rădima, că i între alegători mai domnescă încă spiritul de disciplină, ca ultima remășite a scoalei militare de până acumă.

Nu ne vom pune întrebarea: este oare cu puțină, că retrăgându-se generalul, nu va succede altor elemente a introduce și aici corupția, după cum s'a făcut și în alte locuri?

Nu ne vom ocupa cu întrebarea: este consultată să se facă tocmai cu acest cerc bine disciplinat multe încercări poate zădărnicite de demonstrații politice, încercări, la cari poate și guvernul și va da silință să demonstreze, că și administrația din acel comitat poate face abuzuri, după cum avem exemplu, că s'au făcut în alte cercuri, asemenea bine discipline?

Ne este în vină memorie campania electorală din 1884, când a căzut deputatul din perioadele trecute Georgiu Pop de Băsescu, tot în un cerc, în care nu putea cădea între impregiurări normale. Seim că abuzuri s'au făcut atunci, și prin ce mijloace, pe ce căi a căzut deputatul român.

Tocmai acumă este la ordinea discuțiilor în presă alegerea de deputat de astăzi în cercul Baia de Criș, unde a căzut asemenea un bărbat cu popularitate, desigur nu o vom compara cu cea a domnului general Traian Doda.

Nu ne vom reaminti cum a căzut în cercul Beinșului deputatul de odinioară al acestui cerc, domnul Parteniu Cosma, care încă se bucura de increderea alegătorilor sei.

Nu ne vom întreba în fine este oare consultă să punem la multe probe paciența poporului din părțile acestea, mai cu seamă între impregiurările actuale, și mai cu seamă dacă guvernul cu ori ce preț va voia să scape de niște manifestări foarte îndreptățite, năș cără în față lumii trebuie să lăsupe mult.

De bună seamă conducătorii politici ai poporului din cercul Caransebeș și vor fi tras seama cu toate posibilitățile, vor fi cumpănat bine ce este de făcut, și în deplină conștiință și incredere așteptă diua, în care alegătorii se vor pronunța.

brăță și ai săruta mâna. Eșiră apoi pe balcon, căci scia, că nu prestează mult se reintorcă oficerii statului maior dela călărit și voia ca dușmanul ei neimpăcat, francesul cel îndrăsnet să o vadă cu logodnicul ei: Don Miguel.

Indată ce observă, că cavalcada se apropiu tot mai tare, și oferă brațul lui Don Miguel. Înțelesă să bătea din ce în ce tot mai tare, buzele-i tremurau cu nerăbdare, așa că, ca să nu cădă, fu sălită a se răzima de umărul lui Miguel.

Dl de Brunne trecuse. Dar durere! el nici nu se uitase la ea. Preste câteva zile se logodă cu pămpă deosebită — dar din ochii ei cei mari și frumoși strălucia un foc tainic, care însăpătăse cu erumperea lui pe toți cei din apropiere.

Dl de Brunne dispăruse. Conchita stă pe balcon în toată dimineață, când treceau oficerii la călărit. Si totdeuna înzădar. Se reintorcea apoi înzădar. Se reintorcea apoi înșelată, intristată și nemângăită.

In zădar îl cauta în teatru sau în alte oarecare societăți, căci nu-l află. Bucuria ei dispăruse și cu ea și fericirea închipuită. Se vestezia tot mai tare, intocmai că florile de bruma toamnei. Si totuși n'avea curajul să întrebe: unde este dl de Brunne? El era imposibil a pronunța acest nume gravat cu litere ardetoare în fundul inimii ei. Rosa zacea nelăstă. Nu o arătase chiar Rositei, se temea chiar și a o atinge.

El era frică să rămână singură acasă. Chipul cel palid al francesului, privirea lui cea profundă și serioasă — cu totul altcum ca și lui Miguel — o urmărau pretutindeni.

Se imbrăcă deci frumos și grăbi în salon. Aci o acceptă Don Miguel, căruia îi permise să o im-

Una o dorim noi numai.

Cercul acesta este unicul cerc românesc, în care până acumă dispunem de inimile alegătorilor, în ciuda tuturor corupțiunilor de tot soiul obișnuite la alegerile de deputați.

În parlamentul din Ungaria nu avem oameni, cari se aibă curajul a ne prezenta în formă cuvenită plângerile noastre, și a cere acolo îndreptarea răului până mai este încă vreme.

Dorința noastră este, ca în acest cerc să se candideze un bărbat, care să ne scie bine reprezinta, un bărbat, care cu demnitate se occupe locul generalului Doda, până când la alegerile viitoare alegătorii se vor putea grupa din nou în jurul iubitului lor general.

Să nu facem mută experiente cu virtutea acestor alegători, cari până acumă prin disciplina observată ne-au salvat demnitatea nastră națională.

Revista politică.

Două momente mai însemnate au avut loc în dieta din Budapesta. Proiectul de buget după o desbatere generală de șapte zile s'a primit cu o majoritate covârșitoare pentru desbaterea specială.

Ministrul președinte dl Tisza a răspuns la interpelările deputaților Helfy și Perczel. Din acest răspuns transpiră un spirit pacific, ce nu e lipsit însă și de presemne îngrijitoare. În el se accentuează resverba, ce trebuie să și-o impună în starea actuală a lucrurilor, resverba observată chiar de cei mai distinși bărbați de stat ai țării Britanii. Prin alarmările de tot felul nu trebuie să se lasă populaționea a fi dusă în eroare, căci contrar acestor faime neîntemeiate dovedește faptul, cum că nimeni nu poate trage ați la îndoială fiducia puterilor aliate pentru susținerea păcei, care este un stâlp al siguranții lor proprii. Încât privesc pregătirile noastre, este o urmare motivată a dislocărilor însemnate, ce se fac din partea Rusiei la granită dinspre monarhia noastră și astfel fără a trage la îndoială declarațiile pacifice ale împăratului rusesc și evitând ori ce aparință de provocări, trebuie să ne îngrijim, ca să se facă, pentru ori și ce eventualitate, toate căse se cer pentru siguranța granițelor noastre și pentru promitudinea armatei noastre. Monarchia noastră n'are în gând nici o expansiune, ce s'ar putea considera de un act contra tractatelor, ea are de temeu tractatele internaționale. Susținerea păcei este dorința noastră și spre realizarea acestui scop totdeuna am fost și

unchiul ei era fericit, că a triumfat cu planurile sale. Don Miguel nu o înțelegea. El se îndestulă, dacă scia, că o poate iubă, dacă surdea vorbelor lui și dacă răzimată pe brațu-i intră în salele societăților din Mexico. El era un om superficial. Si tocmai că natura și era și cugetarea despre femei. El privia femeile numai de o jucărie, de o desfătare în oarele de distracție. O jucărie, care oferă bărbatului și casei o splendoare trecătoare.

— Scii tu Conchita — dice mătușa Pepita cătră ea înțelegă. — Când se preumbilă amendoau pe acoperișul cel lat al casei și Conchita tocmai se adâncise în privirea zăpedii de pe munții cei înalți dela cari razele soarelui încă nu și luaseră adio, că adjutanțul cel frumos, blondinul cela ce fusese în statul major al generalului Bazaine, zace bolnav de mai multe săptămâni și probabil va fi transportat căt mai curând la Franția împreună cu ceilalți oficeri bolnavi? —

— Ce i lipsește? — întrebă Conchita cu glasul lipsit de farmec.

— Se știe, că încă în lupta dela Puebla ar fi căpătat un glor intre coaste și acesta nu il poate nimeni scoate. De present zace în lăzaretul francês. Sora Brigita se îngrijescă de el — ea mi-a povestit și mie. Nu e el acela, cu care te năcăjă Rota, pentru că a rădicat ce-ți căuse, când cu intrarea francesilor? —

FOIȚA.

ROSA ALBĂ.

Un episod din resbelul mexicano-francez.

(Urmare.)

Și venise earășii în fire. Oferă apoi brațul seu amicei sale și coboră în vale. Aci încălcări și preste o oară sosiră în Mexico. Conchita era veselă și mai bine dispusă chiar și decât Rosita.

În dimineață următoare Conchita se senză obosită, dormise rău. Nu putea să-i iasă din cap acel frances îndrăsnet, tocmai ca tot nația căreia aparține. Se căia, că a refuzat declarațiile lui de iubire într-un mod atât de fin. Ce lă îndreptățit pe acest parvenit să o iubească pe ea? Se năcăja, că s'a arătat așa de puțin ambicioasă față de el. Aceasta o neliniștise, aceasta o turburase toată noaptea. Rosa o aşează în colțul unui scrisori și deși în seara aceea ascultase pentru primadată jurăminte de amor ale lui Don Miguel, totuși rosa nu i-a dat-o nici pentru lumea toată.

El era frică să rămână singură acasă. Chipul cel palid al francesului, privirea lui cea profundă și serioasă — cu totul altcum ca și lui Miguel — o urmărau pretutindeni.

Se imbrăcă deci frumos și grăbi în salon. Aci o acceptă Don Miguel, căruia îi permise să o im-

suntem gata a lucra în unire cu puterile europene. Totdeauna a fost hotărăță alianța puterilor centrale europene ca o alianță pentru menținerea păcei, băsându-se numai și numai pe o defensivă și stând de parte de orice procedere agresivă. Din cercurile hotărtoare rusești încă s'a exprimat intenționi pacifice, și luană și aceasta în considerație, putem trăi în speranță, că monarchii și guvernele, care doresc numai și numai pacea vor isbuti în cele din urmă a o și susțină.

Pe când premierul nostru face astfel de destănuiri în dietă scirile mai proaspete vestesc, că relațiunile între guvernul din Viena și Berlin s'ar fi început să se reînă și că chiar ambasadorul austro-ungar ar fi rechemat la Viena. Și aceasta din cauza, că ministrul comun al afacerilor externe a pășit pe o cale pacinică, voind a intra în negoțieri de pace cu guvernul rusesc. De astă se temea Germania și de aici se explică și faptul, că foile germane conțineau articoli vehementi contra Rusiei, cari atâtă monarchia noastră a pășit mai resolut contra uneltilor rusești. Ele au temeu, căci chiar și „Times“ a publicat o corespondență din Viena, în care autorul susține, că guvernul austro-ungar s'ar fi convins de necredință Germaniei și că ar începe negoțieri directe cu Rusia pentru rezolvarea cestiunii orientale. Ce va fi de Germania, se întrebă autorul, dacă s'ar alia d'odată Rusia, Francia și Austro-Ungaria? Imperiul habsburgic poate ușor ești din incurca și fără ajutorul Germaniei, dacă nu sub comitele Kálnoky, sub un alt ministru. Și acesta ar fi comitele Andrassy.— Tot astfel de cuprins conține și o scrisoare rusească scrisă în Paris și publicată în „Nowoje Wremja“, în care se admite posibilitatea unei înțelegeri între Austro-Ungaria și Rusia. Singurul scop al Rusiei este d'a ajunge în posesiunea mărei negre. Rusia ar putea deci ceda Austriei, ca ea să înainteze spre Salonic; aceasta o împedecă numai simpatiile slave, dar nu și interesele.

Peste aceste sciri măgulitoare predomnesce următoarea scire sensațională, carea e la ordinea dilei: Nu mai puțin ca șase guvernorii militari ai imperiului rusesc se află de prezent în Petersburg. Aceștia sunt cei mai dibaci comandanți din răsboiul turcesc și anume, generalii: Gurko (Varșovia), Ganetzk (Vilna) Dventelen (Kiev), Roop (Odessa) și Dondukov Korsakow (Caucas), precum și hatmanul caselor de Don, principalele Sviatopolk-Mirsky. Se vorbesce, că ei sunt chemați pentru ca în casul unui răsboiu se comande armata, iar acum s'au intrunit într-o comisiune sub președinția supremului comandant din răsboiul turcesc, marele principe Alecsandru, pentru a conferi. Aceasta comisiune se poate privi de un consiliu de răsboiu.

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Român.“

Brașov, 10 Ianuarie, 1888.*¹) Dile Redactor! În diua de Bobotează mai petrecuam unele momente vesele afară de cele comunicate în scurta mea notiță din urmă, — momente, care intrădevăr ne înălță suflul la cel mai înalt grad de bucurie. Ședința publică a societății de lectură a studenților dela scoalele noastre române de aici, a dovedit în anul acesta mai mult ca ori când altădată soliditatea ba-

*) Pentru Nr. precedent ne a sosit prea târziu

Red.

— Poate că e el! Dar tu scii, că eu nu me interesez de francesi — răspunse copila, care devine palidă. —

— Ce-ți iubito! Poate și e rău? — o întrebă mătușesa după ce observă, că Conchita se aruncă pe un scaun, suspina și nu voia să mai grăiască nici un cuvânt.

— Sun obosită, de totul obosită, iubită mătușă, de altcum nu mi-e nimică. Spune lui Miguel, că adi nu-l pot însoții în operă... te rog însoțește-l dta! — ăsemeia copila.

— Dar copila mea, dacă tu esci bolnavă, cum să te las eu singură? întrebă mătușă.

— Nu sun bolnavă mătușă! ci sun sătulă de toate societățile și petrecerile, de cari deja de mult m'am disgustat.

Mătușa Pepita clătină din cap. N'o înțelegea. Conchita însă o rugă neîntrerupt să însoțească pe Don Miguel în teatru.

Gândurile Conchitei sburaseră la bietul adjutanț, a cărui dor se aprinsese în inima ei. „El, care m'a iubit și de mult să fie bolnav! Serumanul... m'a iubit... m'a iubit cu toată iubirea, pe care D'eu a implantat-o deopotrivă atât în pepturile celor fericiți cât și celor năcăjiți... ear eu — drept răspplată — l'am desprețuit... l'am refuzat... Am greșit! sum vinovată! me căesc... voesc a-l rugă de ertare — a me pocăi — dacă cumva nu e prea târziu, — căci altcum nu mai pot trăi!“ Astfel o mustă conștiință...

(Va urma.)

sei de conducere a acestui neprețuit focular al nostru de cultură nu numai întră cât privesc partea instrucțiunii inteligețiale-morale, ci și în privința pregătirei tinerimii studioase pentru viață practică.

În presara s-tului Ioan Botzătoriul, diua onomastică a Ilustrației Sale P. S. D. episcop al Caransebeșului I. Popasu, fundator al acestui institut, s'a obiceinuit să se dă în tot anul câte o producție literară-declamatorică musicală din partea societății de lectură a studenților.

Programul executat în acest an este următorul:

1. Deschiderea prin președintele societății N. Pilția, profesor.

2. O privire asupra pedepsei cu moarte în diferite tipuri și la diferite popoare, disertație de oct. Corn. Scurtu.

2. „De azi și înbito,“ cântec executat de corul studenților.

4. „Influența cruciatelor asupra comerțului și a industriei,“ disertație de I. Jaliu, cl. III com.

5. „Fantasii pastorale,“ de I. B. Singeliée, executate pe violină de C. Popp, cl. III com. și acord pe pian de seest. A. Archimandrescu.

6. „Michnea și baba,“ poezie de D. Bolintinean, declamată de oct. Corn. Perșinari.

7. „Lupta de pe câmpul păni,“ disertație de oct. N. Saftu.

8. „Stosachi,“ monolog comic de I. Iancov, rostit de Ilie Savu, cl. III com.

9. „A serii oară bate,“ executată de corul studenților.

Începutul a fost precis la 8 ore. Programul s'a executat întocmai și a avut un succes mai bun decât s'ar fi putut accepta.

Cuvântul de deschidere al președintelui societății arată pe scurt unele momente însemnante ale gimnasiului și unele faze ale societății de lectură a studenților. Singur aceste informații au putut servi de cinozură a bunului mers precum și a binefăcătoarei direcții, ce urmează acest institut în toate direcțiunile. Aplausele publicului au oferit vorbitorului convictionea dreptelor și adevărătorilor mulțumi și recunoșințe ale sale pentru stăruințele d-sale în dirigerea înțeleaptă a societății.

Voind a vorbi despre succesul singuraticilor numeri ai programului, constat apriori, că e greu a face distincție în apreția reușitei.

Punctele 2, 4 și 7 ca teme libere au fost compuse cu toată dibăcia unor scriitori eserțați. Scrutarea adâncită a isvoarelor acelor teme, variațunea ideilor și, mai mult, figurațunea scrierii nu au lăsat nimic de dorit. Declamația precum și reproducerea monologului (pt. 6 și 8 din program) de asemenea au fost executate după adevărul spirit al lor; modulația intonărilor naturale ale poeziei „Michnea și baba“ sunt unele dintre cele mai variate, cari toate a fost esprimate cu toată dibăcia; apoi „Stosachi“ a cuprins partea sa cea mai nimerită a oportunității. Moralul scos dintr-înșul nu se poate întări; după ce și destoinicia reproducătorului — a face interesante partiile serioase ca și cele comice — încă a fost un motiv puternic, de a avut și acest punct succesul bun, ce l-a avut.

Pentru a mi rectifica aserționarea „oportunității“ îmi ia voie a da aci pe scurt cuprinsul numitului monolog. „Stosachi“ un vestit jucător de cărti și face biografia profesiei sale. Are câteva părechi de cărti, cu cari apare cu toată înărsneala și independența unui bancar avut în toate cuiburile de noapte a societăților cu fețele smolite de neodichină, și-i face pe toți pilig la busunar.

El în societatea bărbăților e informatorul acestora de a scăpa de reproșurile soților lor pentru venirea târziu acasă ear în societatea damelor, cari urmează profesiei sale e încurajator în această direcție și îndemnător de a merge și ele acasă târziu în noapte cu aceleași scuse și pretește, cu cari merg bărbății lor la astfel de ocasiuni. Nu lipsesc el nici din societatea damoaselelor, cu cari joacă cu acala și succese ca și cu ceilalți.

Punctele 3, 5 și 9 — coruri și solo, de asemenea au avut cel mai frumos rezultat. Aplausele publicului, îndesuit au forțat repetarea cântărilor. Astăzi se vede completat programul resortului musical dela institutul nostru prin concentrarea conducerii musicale în legătură cu cea instrumentală. Profesorul actual de cântări dela institutul nostru dl Nic. Popovici a virit și între studenți acela și chit legător ca și în societatea adulță a românilor brașoveni. Dl Popovici într-un interval de o jumătate de an, a făcut pentru Brașov foarte mult; și neîndrepățește a crede, că în viitor ne putem accepta și la mai mult. Ne astăzi deplin satisfăcuți primăvara D sale, carea ne deobligă a ne grupa cu toată căldura în jurul densusului spre a-i da sprințul cuviințios.

Preste tot producționea din anul acesta a studenților nostri a arătat un progres foarte pronunțat în toate privințele. Scoala desbaterilor în sedințele societății lor este o sigură garanție, că ei eșind dintre părechi scoalei și întrând în vastul camp al vieții publice, se vor sătua cu toată îndemnarea bărbătească. Conducătorii unei instrucții de feliul acesta merită toată recunoșința poporului, carele prin aceasta se simte, și trebuie să se simtă scutit de toate fluctuațiunile vieții.

Urez din suflul o nesfârșită propășire a acestei nobile direcții!!!

—n—

Agnita, în 9 Ianuarie, 1888.

(Incheiere.)

După ce p. Moldovan constată: că, atât la banchetul de după alegere cât și la instalarea protopresbiterului n'a luat parte, me combate astfel: „Iată și aci o minciună în cumpăna dta, eară este un neadevăr grosolan.“ Nu s'a ținut de mine, nici n' am vrut să sciu, unde a fost p. Moldovan în timpul absentării dela acele intruniri, am reflectat singur numai la lectiunea, ce mi o au dat o mai nainte ca să învețe și protopresbiterul cu-vintele psalmistului: „Eată acum ce e bun și ce e frumos fără numă a lăcuí frații împreună“, că chiar densusul a lucrat în contra acelei macsimi, pe când vrea să admorneze pe alții, și n'a participat cu frații împreună.

Dacă p. Moldovan n'a participat, precum afirmă, ca să nu se facă complice unei fapte ilegale, atunci trebuia să abțină cel puțin și pe socrul seu, care a participat la instalare, și s'au făcut complice acelei ilegalități.

Un singur adevăr a spus și p. Moldovan acum la urmă prin cuvintele: „Ce se ține de modesta mea persoană, nice nu o compar cu persoana șefului nostru nici într'o privință, și nu me voi lăuda nici când, fără întră neputințele mele.“ Mare adevăr! mare neputințios! și dacă am lăud cuvintele lui de serioase am venit la concluziunea: că, gura păcătolului vorbesce adevărul!

După aceasta modestie ipocrită, densusul defaimă pe actualul protopresbiter, că n'a fost în stare sănătă la așa o etate și pune barem un cuiu la scara, pe care s'a suit, bunăoară așa precum și au pus p. Moldovan care mai întâi a competat la postul de capelan protopopesc în Agnita, care post a fost combinat cu proiectul său de căsătorie; după ce aci n'a câștigat decât 1—2 voturi, sau deschis concursul de capelan în Nocrichiu, unic în felul său cu clausula, că fitorul capelan să locuiască în casa administratorului protopopesc, ceea ce avea să se înțeleagă, că numai ginerele seu pute să fie. La alegere abținându-se partea cea mai mare a alegătorilor dela vot p. Moldovan a fost ales cu 17 voturi. Toate aceste opiniile le faceau, ca fizionomia alegătorilor de protopresbiter să-l afle preot și să se scape de cel dințău obstacol. După ce că capelan în Nocrichiu nu-i convenia, a fost primit ca administrator parochial în Vîrd, unde și au așteptat cu toată siguranța brâul de protopop. O astfel de carieră nu s'a putut face actualul protopresbiter mai nainte, ci vezi Doamne numai dintr-o dată protopop.

Spusând eu dară numai adevărul p. Moldovan afirmă, că eu scriu pe plată, lăudând pe protopresbiterul, și că densusul trebuie să-si apere vađa și onoarea atacată de niște personaje ca noi de pe a căror față densusul și la lună poate ceta: invidia, pismă ură și iubirea de ceartă și neadevăr; foarte bine, numai dacă densusul ar putea ceta aceea de pe fețele noastre. Dacă e vorba chiar de fețe a-si recomanda p. Moldovan să-si contempleze mai bine fața sa aducându-si aminte de dicala poporală:

„De omul cu părul roșu să te ferești.“

Dacă p. Moldovan nu i au trebuit ajutorul unor cărpaci ca mine, nici nu-mi poate imputa, că i lăsi și i oferit vreodată; apoi cumă punerea cuiu lui ultim al scărei sale lă costat multe jertfe, ostene și seducerii chiar, eu cred și sciu chiar, din experiența mea proprie că au lucrat numai că se devină ales, și acum dacă strugurii au fost acrii, este indestulit cu soarta sa, nici nu-i disputează tigna, de care se bucură; numai că și dela densus se aşteaptă să dea altora pace.

In fine p. Moldovan poate fi linistit, că densus și a făcut riguroșul prin scrierile sale publice, și cine până acum nu l'a cunoscut îl va cunoaște de aci nainte, de pe calificării, bunăcuvîntă și ideile lui pline de spirit în luptă pentru adevăr și dreptate — testimoniu încă nu-i va lipsi. G.

Feneș, în 12 Ianuarie, 1888.

Domnule Redactor! Un eveniment neplăcut me silește a ve ruga să binevoiți a da loc în „Telegraful Român“ și următoarelor rânduri, ca on. public să aibă cunoștință și din aceasta, că până unde am ajuns.

În 3 Ianuarie a. c. v. între orele 7—8 a. m. pe când tocmai eram regătit să merge la biserică spre începerea serviciului divin, mă surprinse în locuința mea dl sergentul dela gendarmi însoțit încă de un gendarm — staționat în Zlatna — și de primariul comunei Ioan Toderescu; iar gendarmii cu toată seriositatea începură să-mi pună întrebări că ce adunare am ținut cu oamenii în diua anului nou?, fost-am incunoscințat despre aceea adunare pe dl solgăbiru, sau cel puțin pe biroul sau pe notariul? căci altcum nu-mi era ertat a ține adunare de oameni.

La intrebările acestea am reflectat, că adunarea de sub intrebare n'a fost de coloare politică, ci pur bisericească, și așe că am conchegmat la ședință comitetul parochial conform § 21 din „statutul organic”, pe baza căruia i-am arătat protocolul ședinții despre lucrarea rațiocinului bisericesc și scolar pentru anul deja trecut, stăverirea bugetului pe anul curgător; apoi „consemnarea membrilor apări pentru sinodul par. din 1888” pentru cari lu crări au fost adunați membrii comitetului parochial, și numai după ce și primariul comunei affirmative a întărit deslușirea dată de mine mi-a ordinat apoi dl sergenta ca pe viitor să nu mai țin „adunare” până nu voi înconștința despre aceea pe biroul său pe notariul cu 3 dile înainte de ședință.

Ce e drept am insistat, că dacă este vre un ordin în privința aceasta să mi-l comunice și pentru aceea, ca să pot face despre el arătare mai marilor mei bisericesc, insă mi s'a refuzat cu aceea obere, că așa trebuie să facă și alte naționalități, când țin adunări și în afacerile lor bisericesc.

Investigațiunea de mai sus — tot în aceași dimineață — s'a făcut și pe la locuințele unor membri din comitetul parochial, cari au participat la ședință.

Că faptului arătat, i-a premers o denunțare faură în noaptea precedentă în casa fostului jude comunal, unde gendarmii de dină până noaptea târziu au petrecut bine, e probabil; deoarece subscrismu nu s'a putut subtrage ca factor principal de ceilalți membrii comunali la amovarea lui din oficiul de primariu, de unde se trage ura lui asupra mi.

Moise Laslău,
paroch gr or.

Varietăți.

* (Denumire.) În ședință din 27 a. l. c. în casa magnaților s'a citit un rescript regesc, în puțerea căruia vicepresidentul de până acum, custodele de coroană, baronul Nicolau Vay, este denumit de president al casei magnaților. Pentru postul de vicepresident devenit vacant a fost denumit comitele suprem al comitatului Zips, contele Albin Csáky, un bărbat încă tinér, pe care dl Tisza de multe ori l'a imbiat cu ocuparea vr'unui portofoliu.

* Junimea română din Alba-Iulia are onoare a ve invita la balul ce se va arangia în 28 Ianuarie st. v. (9 Februarie st. n.) 1888 în otelul „Hungaria” în folosul ambelor scoale române din Alba Iulia. Începutul la 7 1/2 ore seara. Prețul intrării: de persoană 1 fl.; de familie 2 fl. Bilete se pot cumpăra la prăvălia d-lui S. Fogolyán și seara la cassă. În timpul pausei se vor executa jocurile naționale „Călușerul și bătuta” de către 13 tineri.

Comitetul aranjator.
Ioan Cirlea,
cassar.

NB. Oferte marinimoase se primesc cu multă înță și se vor cumpăra pe calea diaristică.

* (Întunecimea de lună.) Toamna după calculul cel sigur al astronomului în 16 Ianuarie noaptea, s'a observat fenomenul întunecimenea de lună. Cam către 11 oare, când luna se ridicase binișor pre ceriu pămîntul nostru, s'a pus în dreptul soarelui și incetul cu incetul a început să întunecă luna. Dar după cum a putut observa ori și cine care nu așa de vreme s'a aruncat în brațele cele dulci ale lui Morfeu și a ieșit afară și a privit luna, aceasta și când umbra pămîntului o acoperise de tot, tot se mai vedea, dar într-o coloare aramie. Causă acestei din urmă aparințe provine de acolo, că pămîntul este încunjurat de o atmosferă, care începe de jos în sus decresce în densitate. Pămîntul fără aceasta atmosferă ar întuneca luna cu desăvârșire, atmosfera însă îl impedează.

* (Învățămîntul în Ungaria.) „Scoala și Familia” scrie: În raportul prezentat de ministru unguresc de culte și instrucțione casei deputaților se crupind următoarele date: În anul scolar 1885—86 au fost obligați să cerceteze scoalele în întreagă Ungaria 2 milioane 324,735 copii. Din aceștia au frecuentat prelegerile 1,870,083 copii; așa dar din 1000 copii obligați a umbla la scoala au cercetat în adevăr scoala 804. Fără instrucțione au rămas 454,652 băieți și băieți; așa dar căte 196 dintr-o mie. După confesiune mai bine au cercetat scoala romano catolică (872 dintr-o mie), urmează apoi evangeliici (871 dintr-o mie), calvinii israeliții unitarii și în urmă de tot greco orientali și greco-catolici. La acestia din urmă din 1000 copii obligați a cerceta scoala au cercetat o numai 596. După naționalitate proporționea este următoarea: sașii 908 din o mie; slovacii 844 din o mie maghiarii 836 din o mie; români 698 din o mie. — Va să dică la noi poporul trebuie încă indemnăta cu toată seriositatea să nu și lase tinerile odrasle lipsite de binefacerile învățăturei; înțelegem, ale învățăturei așezate pe base naturale, adevă ale celei naționale.

* (O academie nouă pentru medicii militari) Ministrul de răsboiu francez, Logerot, va prezenta camerei un proiect de lege pentru ridicarea unei academii în Lyon, pentru medicii militari după modelul Iosefinului din Viena. Reprezentanța orașului Lyon a declarat, că va purta cheltuile clădirii.

* (Dela curtea italiană.) Prințipele de coroană al Italiei, Victor Emanuil, născut în 1869, s'a încredințat cu prințesa Henrieta de Belgia, fiica contelui de Flandria, nepoata regelui Carol din România și verișoara prințesei noastre de coroană Stefania. Prințesa Henrieta de Belgia e născută în 1870.

* (Progres în datorii.) În ședință din 27 Ianuarie a parlamentului german, ministrul de răsboiu a declarat, că pretensiunea militară de 280 de milioane, nu este ultima pretensiune, împregiurările vor reclama și alte pretensiuni.

* (Semne ale temporului.) În dilele din urmă au domnit mari tulburări între armeni, provenite din măsuri aspre luate de înalta Poartă cari tulburări pregătesc o răscoală formală. Se telegrafează acum, că marele vizir, la ordinul sultanului, a invitat la sine patru notabilități din Armenia, spre a-l lămurii despre ferberea ce domnește între armeni. După cum se anunță să și denumit o comisiune constatătoare din armeni și cătă-va pași, ca să se ocupe strict cu afacerile armenilor. — Din Bulgaria sosesc sciri, că se înscănează mici revoluții și că se fac pregătiri pentru o mare revoluție, ce va avea să îsbucnească în curând și pentru care e căstigată și a treia parte a armatei.

* (Casarmă nouă de cavalerie.) În o ședință a consiliului comitatens din com. Szabadka s'a luat decisiunea, ca să se ridice o casarmă de cavalerie. Spre scopul acesta se va cere încuviințarea ministrului de interne și de honveđi. Drept spese, ce le va purta comitatul s'a socotit suma de 1,063,000 fl.

* (Contra gândacilor din pivniță.) Divorsele insecte de prin pivnițe se pot prăpădi, dacă rezemăm de păreți mături de măstacă. Toate însectele se urcă bucuros pe această plantă. Din când în când scuturăm măturiile spre a călca și ucide animalele căzuțe, sau le muiem iute în apă ferbinte.

Discurs.

rostit de Zevedeu Murășianu învățătoriu și catichet în S.-Sebeș, cu ocazia adunării generale a despărțimentului al IV-lea al Asociației Transilvaniei pentru literatură română și cultura poporului român, finită în Mercurea în 2 Octobre 1887.

(Urmare.)

Să vedem oare aduce vinarsul ceva folos ori pagubă?

Vinarsul nu aduce nici un fel de folos poporului nostru. Din contră produce un rău mare, fiind că e o beatură veninoasă, otrăvicioasă.

Toți doctorii dic, că vinarsul e venin, carele omoară, numai omoară incet, și că produce o multie de feliuri boale.

Vinarsul arde înăuntru pe cei ce l beau de le îsbucnesc semne roșii la ochi și la nas, li se înpânginează ochii, le vigie urechile și nu mai aud bine. Prințesca celui ce bea dureri de cap, amețeli și slăbiciuni, încât nu-l mai țin pe om picioarele, i slăbesce judecata, mintea și-o perde și se prostes e.

Ți se umple sufletul de tristă, când vezi omul, cel făcut după tipul și asemenea lui D-Deu, ajungând la atâtă degradare și temporală și când se pune mai jos decât animalele.

Vinarsul aduce românului cele mai mari și mai multe rele, traiu rău, fapte criminale-rele,-seracie și nimicire totală.

Betă însăși încă e o boală foarte rea. Un băiețiv, dacă a beut vre-o 15 ani, apoi începe să numai mâncă cum se cade; începe să se umflă și să hăbăuci și după cățiva ani pere ca vai de el.

Trajurile rele între băieți și muere, mai toate din vinars vin.

Criminaliștii, — făcătorii de rele — mărturișesc, că toate faptele cele rele, ce leau făcut, le-au făcut fiind sătui de vinars.

Dar apoi lătirea vinarsului la prunci, la oameni tineri, aduce o nimicire totală a spiritului, a duchului ager, pe carele il are românul și perderea mai curând ori mai târziu a moșioarei, ce o mai are.

Acesta e răul cel mai mare ce l aduce vinarsul, lătirea lui la tinerime la copii.

Dar să vedem mai la înțeles, cătă pagubă aduce vinarsul poporului român în bani? Să se facem o socoteală.

Să punem on. public, că o casă română una cu alta bea pe ăi vinars numai de 5 cruceri. Să dacă luăm în băgare de seamă, cum și cătă vinars se bea așa? Apoi la nice o întemplieră mai puțin de

5 cruceri nu se poate veni pe casă. Atunci în un an fie care casă bea vinars de 18 fl. 25 cr. v. a. și în 20 de ani bea de 365 fl. v. a.

Un sat de 200 familii ori case române bea pe an de 3650 fl. v. a. Si la toată întempliera se bea atâtă; căci numai arăndă de vinars în un atare sat plătesc jidovul dela 700—1000 fl pe an. Si deci ca să poată el scoate aceasta arăndă, și pe lângă aceasta și el se poate trăi cu familia lui domnește, care ear face pe an vre-o 600—800 fl; și acestia bani încă i scoate tot din vinars, atunci trebuie la ori ce întemplieră să se bea vinars, de 3650 fl. dacă nu mai mult.

Un atare sat bea în 20 de ani de 73000 fl.

Români din Ardeal 1,200,000 adevă cam 400,000 de case beau pe an de 7,300,000 fl. ear în 20 de ani beau de 146,000,000 fl.

Eata on public o avere națională colosală, care se pierde, ca și când ai arunca-o în vînt; eata bani de spăriat, pe cari îi aruncă români în 20 de ani în foc, fără să le aducă cel mai mic folos.

Dar să treiem puțin și la ortacul rachiului, la tăbac

Am ăștăzi mai înainte, că tăbacul a ajuns și a fi săt nedespărțit al rachiului. Deșpre tăbac toți doctorii cei mai învețăti dic că nu e de nici un folos, ci din potrivă la foarte mulți le strică, dacă nu la toți, cari fumează — pipă. — Căci el conține un fel de venin din cele mai periculoase, care poate să omoare îndată. Sciu, că sunt destui, cari cu zama din țeva pipei a-ți omorit șopârle etc. Sciu toți, cari fumați, că la început până să dedat trupul cu acel venin, a-ți avut dureri de cap, gheăță mare, amețeli și a. Să așa au toți începătorii; și aceasta vine din veninul, ce se desvoală prin fumat.

Priviți numai la tinerimea cea fără mustață, cari fumează, și vedeti cum se cunosc lucrările fumatului pe fețele lor cele palide, galbene, buzele lor albe și uscate, vocea lor răgușită și alte semne de acestea. Căutați și la acei bătrâni dedeați cu tăbacul, că ei nu pot petrece nice un pătrariu de oară fără pipă, nu pot lucra nimică, până nu și aprinde luleaua.

Destul este on. p., că tutunul nu aduce chiar nice un folos nice cătă e negru sub unghie — precum dicem noi — fără numai săracie. Chiar și fericile cele multe și mari mai toate din pricina fumatului vin.

Ba să spun adevărul on. public! Eu sciu, că fumatul la cei mai mulți e un lucru, ori precum dice poporul de rând e o trufă pentru cel ce pipă. Si din trufașia lui, tipă în fiecare an o sumă frumusă de bani în foc, intocmai ca și pe rachii.

Adi nu e un unghiuș al terei, ba chiar al pământului unde nu ar fi tutun. Adi vezi băieți și de 10 ani cu țigareta în gură, ori pipă cu ciutură. Oh! vai de voi copii, însă mai vai e de părinții acestor copii!

Venii on. p. ca împreună se facem socoteala și la aceasta burueană.

Scim cătă e de lătit așa fumatul. Scim că sunt case unde tatăl cu 2 cu 3 feciori pipă pe întrecute; scim că unii domni pipă tutun mai scump, încât unii plătesc pe an și până la 50 fl, ba unii poate și mai mult; și de aceea luând una cu alta fiecare casă română, putem dice cu tot dreptul că se pipă în fiecare de 4 cr.

Deci în o casă se fumează în un an de 14 fl. 60 cr. ear în 20 de ani plătesc o casă pentru tutun 292 fl.

Un sat de 200 case plătesc pe an pentru tăbac 2920 fl., ear în 20 de ani suma de 58,400 fl.

Români toți din Ardeal plătesc pe tutun în un an 5,840,000 fl., ear în 20 de ani 116,800,000 fl.

Adaugând acum banii vinarsului cu ai tutunului vine pe fiecare casă pe an 32 fl. 85 cr., ear în 20 de ani 657 fl.

Pe un sat de 200 familii vine pe an suma de 6570 fl. ear în 20 de ani 131,400 fl.

Toți români din Ardeal plătesc pentru vinars și tutun pe an 13,140,000 fl., ear în 20 de ani 262,800,000 fl.

Așa e on. public, că ne însărcină de această sumă? Așa e că ne vine și nu crede că se poate să fie atâtă, căci li se pare că nu s-ar putea scoate atâtă bani dela săracii de români! Ei! dar cugetați și voastră, că dacă adi dai 3 cruceri, mână ear, poimane o cupă de grâu, dincolo 4 ouă și a. eacă așa se adună sumele cele mari, ce ne spară pe toți.

Ce fonduri frumoase ar fi în stare se facă fiecare comună română, numai dacă în un an s-ar lăsa toți de vinars și de tutun și ar da banii la fond; de pildă un sat de 200 de case să ar face un fond de 6570 fl.

(Va urma)

Loterie.

Sâmbătă în 28 Ianuarie 1888.

Buda: 71 40 19 62 10

Nr. 256/887

[1772] 2-3

CONCURS.

Pentru intregirea parochiei va cante de clasa a treia Oprea-Cărățioara din protopresbiteratul Avrigului, se scrie prin aceasta concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare in „Telegraful Român.”

Venitele parochiali sunt:

1. Dela 180 familii căte o zi de lueru, computate cu 40 cr. fac fl. 72.—

2. Folosința cimitirului fl. 3.—

3. Stolele usitate dela botezuri, cununii, înmormântări și alte funcțiuni pretești, computate in bani, după calculul mediu a lor 5 ani din urmă, dau un venit anual de fl. 201.70

Suma . . . fl. 276.70

Doritorii de a ocupa aceasta parochie au a-și substerne cererile con cursuali instruite conform dispozițiunilor statutului organic și a regulamentului pentru parochii din 1878 la oficiul protopresbiteral gr. or. al Avrigului (posta Avrig, Felek) până la terminul susindicate.

Avrig, 22 Decembrie, 1887.

În conțelegeră cu comitetul parochial, oficiul protopresbiteral gr. or. al Avrigului.

Ioan Cândea,
protopresbiter.

Nr. 34.

[1770] 1-3

EDICT.

Dumitru Pleșa, gr. or. din Seliște, care a părăsit cu necredință pe legiuța sa soție Maria n. Oprea Roșca gr. or. tot din Seliște fără a se scăpa locul ubicării lui — conform rezoluției consistoriale din 29 Decembrie 1887 Nr. 6178 B — se provoacă să se prezinte la subscrizul oficiu în termen de 6 luni dela prima publicare a acestui edict, căci la din contră procesul divorțial, intentat asupra ei de soția lui, se va pertracta și decide și în absență lui.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al Seliștei.

Seliște, 16 Ianuarie, 1888.

Dr. Nicolae Maier,
protopresbiter

Nr. 35.

[1771] 1-3

EDICT.

Ioan Mănzat, gr. or. din Aciliu, care a părăsit cu necredință pe legiuța lui soție Paraschiva n. Toma Floca, gr. or. tot din Aciliu fără a se scăpa locul unde petrece — conform rezoluției consistoriale din 29 Decembrie 1887 Nr. 6392 B — se provoacă să se prezinte la subscrizul oficiu în termen de 6 luni dela prima publicare a acestui edict, căci la din contră procesul divorțial, intentat asupra ei de

soția lui, se va pertracta și decide și în absență lui.

Seliște, 16 Ianuarie 1888.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al Seliștei.

Dr. Nicolae Maier,
protopresbiter.

Nr. 996

[1769] 3-3

EDICT.

Bucur Surdu din Tohanul nou, carele a părăsit cu necredință de trei ani pe legitima sa soție, Maria Ioan Serban, fără a se scăpa locul ubicării lui, este prin aceasta citat, ca în termen de 6 luni dela prima publicare a acestui edict, să se prezente înaintea acestui oficiu, căci la din contră procesul divorțial intentat de soția sa se va pertracta și decide și în absență lui.

Zernesci, 20 Novembre, 1887.

Oficiul protopresbiteral al Branului.

Traian Metian,
protopresbiter.

6378. szám 1887. polg.

[1771] 2-3

Hirdetmény.

Datk községe határtagositása ügyében az előmunkálatok megkezdése, nevezetesen a képviselet rendezése, működő mérnök megválasztása, s a költségelőírányzat elkeszítése végett határidőül az 1888 évi február hó 20-ik napjának d. e. 9.

Óráját Datk községen a községi biró lakására tützem ki, s erre az összes érdekeltek azon figyelmeztetéssel idézem meg, hogy a felek elmaradása a targyalás megtartását nem akadályozza.

Erzsébetváros, 1887. decembere 31.
A kir. törvény-zék nevében

Szenkovich Dénes,
eljáró ribó.

Picăturile lui St. Iacob.

Se întrebuintează ca mijloc spre deplină și sigură lecuire contra tuturor suferințelor de stomach și de nervi, chiar și contra boalelor, cronice, catar de stomach, slabire de stomach, colică, junghuri, mistuire ne-regulată, tresătare, batere de înimă, durere de cap etc. **Picăturile lui Iacob**, destilate conform receptului **peregrinilor monăstirei Aetra din 22 de plante de cură radi-cală din orient**, unde și ați fie-care se întrebuintează cu cel mai mare succes spre cură, stipula prin compunere la întrebuitarea picăturilor resultat sigur.

Pre ul: **60 cr.**, o sticlă mare **1 fl.** **20 cr. v. a.**, pe lângă trimitere ori asignațiuine. **În toate farmaciile se află:**

Deposit principal: *M. Schultz, Hanover, Eschenstrasse 6.* [1452] 26-26

Se deschide abonament pe anul 1888

la

„Amicul Familiei” Diariu beletristic și enciclopedic-literar — cu ilustrații — Cursul XII. — Apare în 1 și 15 di a lunei în numeri căte de 2-3 coale cu ilustrații frumoase; și publică articluri sociali, poesie, novele, schițe, piese teatrale și a. — Mai departe tragează cestiuni literare și scientifice cu reflecții la cerințele vieții practice; apoi petrece cu atenție viața socială a românilor de pretutindene, precum și a celorlalte poporații din patria, și străinătate; și prin glume în mare parte ilustrate nisuescă a face căte o oară plăcută familiei strivite de grigile vieții; și peste tot nisuescă a întinde tuturor înd vișilor din familiă o petrecere nobilă și instructivă. — Prețul de prenumerație pe anul întreg e 4 fl., pentru România și străinătate 10 franci — lei, platibili și în bilete de bancă ori marce postale.

„Preotul Român” Diariu bisericeșc, scolare și literar — cu ilustrații. — Cursul XIV. — Apare în broșuri lunare căte de 2½-3½ coale; și publică portrete și biografii arhieciilor și preoților mai distinși, precum și alte portrete și ilustrații, — mai departe articluri din sfera tuturor științelor teologice și între acestea multime de predice pre Dumineci, sărbători și diverse ocazii, mai ales funebrale, — apoi studii pedagogice-didactice și științifice-literare; și în urmă tot soiul de amănunte și scrisi cu preferință celor din sfera bisericească, scolare și literară. — Prețul de prenumerație pe anul întreg e 4 fl. — pentru România 10 franci — lei, platibili și în bilete de bancă ori marce postale.

= Colectanții primesc gratis tot al patrulea exemplariu. =

= Numeri de probă se trimit gratis ori-cui cere =

A se adresa la „Cancelaria Negruțiu” în Gherla — Sz.-Ujvár. — Transilvania.

Tot de aici se mai pot procura și următoarele cărți din editura propriă:

Apologie. Discursuri filologice și istorice maghiare privitoare la Români, învederile și rectificările de Dr. Gregoriu Silaș. — Partea I. Paul Hunfalvy despre Cronica lui Georg. Gabr. řincai. Prețul 30 cr.

Renascerea limbii românești în vorbite și scrierile învederită și aprețiată de Dr. Gregoriu Silaș. (Op complet). Broșura I. II și III. Prețul broș. I. II. căte 40 cr. — Broșura III. 30 cr. Toate trei împreună 1 fl.

Cuvântari bisericescă la toate sărbătorile de preste an de I. Papu. Un volum de preste 26 coale. Acest op de cuvântari bisericescă întrecoane toate opurile de acest soi apărute până acum — având și o notiță istorică la fiecare sărbătoare, care arată timpul introducerii; fazele prin care a trecut și modul cum s-a stabilit respectivă sărbătoare. Prețul e 2 fl.

Barbu Cobzariu. Novelă originală de Emilia Lungu. Prețul 15 cr.

Poterea amorului. Novelă de Paulina C. Z. Rovinar. Prețul 20 cr.

Idealul perdut. Novelă originală de Paulina C. Z. Rovinar. Prețul 15 cr.

Opera unui om de bine. Novelă originală. — Continuarea novelei: „Idealul perdut” — de Paulina C. Z. Rovinar. Prețul 15 cr.

Fântâna dorului. Novelă populară de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

Codrean craiul codrului. Baladă de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

Ultimul siachastru. Traduție de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

El trebuie să se însoare. Novelă de Maria Schwartz, traducere de N. F. Negruțiu. Prețul 25 cr.

Branda sau nunta fatală. Schiță din emigrarea lui Dragos. Novelă istorică națională. Prețul 20 cr.

Numerii 76 și 77. Narațiune istorică după Wachsmann, de Ioan Tanco. Prețul 30 cr.

Probitatea în copilarie. Schiță din sfera educației. După Ernest Le-gouvé. Prețul 10 cr.

Herman și Dorotea după W. de Goethe, traducere liberă de Constantin Morariu. Prețul 50 cr.

Ifigenia în Aulida. Tragedie în 5 acte, după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Ifigenia în Tauria. Tragedie în 5 acte, după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Petulantul. Comedie în 5 acte, după August Kotzebue tradusă de Ioan St. Suluț. Prețul 30 cr.

Carmen Sylva. Prelegere publică ținută în salele gimnasiului din Fiume prin Vincențiu Nicora, prof. gimnas. — Cu portretul M. S. Regina României. Prețul 15 cr.

Poesii de Vasiliu Ranta-Buticescu. Un volum de 192 pagini, cuprinde 103 poezii bine alese și aranjate. Prețul redus (dela 1 fl. 20 cr. la) 60 cr.

Trandafiri și viorele, poezii populare culese de Ioan Pop Reteganul. Un volum din 14 coale. Prețul 60 cr.

Tesaurul dela Petroasa sau Cloșca cu puii ei de aur. Studiu arheologic de D. O. Olinescu. Prețul 20 cr.

Biblioteca Săteanului Român. Cartea I. II. III. IV. cuprind materii foarte interesante și amuzante. Prețul la toate patru 1 fl. — căte una deosebi 30 cr.

Biblioteca Familiei. Cartea I. cuprind materii foarte interesante și amuzante. Prețul 30 cr.

Colectă de recepte din economie, industrie, comerț și chimie. Prețul 50 cr. Economia pentru scoalele poporale de T. Roșu Ed. II. Prețul 30 cr.

Îndreptar teoretic și practic pentru învățămîntul intuitiv în folosul ele-vilor normali (preparandiali), a învățătorilor și a altor bărbați de scoala de V. Gr. Borgovan, profesor preparandial. Prețul unui exemplariu cu portofolios 1 fl. 80 cr. v. a. În literatura noastră pedagogică abia astăzi vrem op, întogmit după lipsele scoalelor noastre în măsura în care este acesta, pentru aceea îl și recomandăm mai ales directorilor și învățătorilor ca elor în prima linie interesati.

Spicure din istoria pedagogiei la noi — la români de D. V. Gr. Borgovan. Prețul 15 cr.

Manual de gramatica limbii române pentru scoalele poporale în trei cursuri de Maxim Pop profesor la gimnasiul din Năsăud. — Manual aprobat prin Ministerul de culte și instrucție publică cu rescriptul de datul 26 Aprilie 1886 Nr. 13193. — Prețul 30 cr.

Gramatica limbii române lucrată pe base sintactice de Ioan Butean, profesor. Un volum de preste 30 coale. Prețul 2 fl.

Manual de stilistică de Ioan F. Negruțiu, profesor. Op aprobat și din partea ministeriului de culte și instrucție publică cu rescriptul de datul 16 Decembrie 1885 Nr. 48518. Partea practică foarte bogată a acestui op — cuprindând compoziții de tot soiul de acte obveniente în referințe vieții sociale — se poate întrebuița cu mult folos de către preoți, învățători și alți cărturari români. Prețul 1 fl. 10 cr.

Nu me uită. Colecție de versuri funebrale, urmate de ierășiuni, epitafe și a. Prețul 50 cr.

Carte conducețoare la propunerea calculării în scoala poporala pentru învățători și preparandii. Broș. I. scrisă de Gavril Trif, profesor preparandial. Prețul 80 cr.

Cele mai ieftine cărți de rugăciuni:

Mărgăritariul sufletului. Carte bogată de rugăciuni și cântări bisericescă frumos ilustrată. Prețul unui exemplariu broșurat e 40 cr., legat 50 cr., legat în pânză 60 cr., legat mai fin 60, 80, 90 cr. 1 fl. în legătură de lux 1.50—2.50.

Micul mărgăritariu sufletesc. Cărțicică de rugăciuni și cântări bisericești frumos ilustrată, pentru pruncii scolare de ambe secole. Prețul unui exemplariu broșurat e 15 cr., — legat 22 cr., legat în pânză 26 cr.

Cărțicică de rugăciuni și cântări pentru pruncii scolare de ambe secole. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui exemplariu e 10 cr.; 50 = 3 fl. 100 = 5 fl.

Visul Prea sântei Vergure Maria a Născătoarei de D-Deu urmat de mai multe rugăciuni frumoase. Cu icoane frumoase. Prețul unui exemplariu spedit franco e 10 cr., 50 exemplare 3 fl., 100 exemplare 5 fl. v. a.

Epistola D. N. Iisus Christos. Prețul unui exemplariu legat și spedit franco e 15 cr.

[1765] 5-50